

ZALOŽBA KRALJA TOMISLAVA
48

Vladimir Becić

velemajstor tonske modelacije i kolorita prirode u hrvatskom slikarstvu 20. st.

Čapljina, 25. rujna 2021. – 23. listopada 2021.

Vladimir Becić
92%

Vladimir Becić

velemajstor tonske modelacije i kolorita prirode u hrvatskom slikarstvu 20. st.

Umjetnička galerija, Hrvatskog kulturnog središta
Založbe kralja Tomislava - Čapljina

Trg hrvatske slobode br. 1

Čapljina, 25. rujna 2021. – 23. listopada 2021.

O Vladimiru Beciću i njegovu djelu

I.

U lipnju ove godine navršilo se 135 godina od rođenja velikog hrvatskog slikara Vladimira Becića pa je ova jubilara obljetnica prava prilika da se čapljinskoj i bosansko-hercegovačkoj publici prikaže njegovo sjajno djelo. Slavonac rođenjem, Zagrepčanin i „Münchenovac“ školovanjem, a „Parizanin“ formacijskim odredištem, Becić se – poslije godina profesorskih službovanja u Osijeku, Beogradu i Bitolju, pa onda i trogodišnjeg staža „ratnog slikara i fotografa“ sa Solunskog i drugih frontova¹ – usidrio u Zagrebu 1923. godine na Umjetničkoj akademiji. Otad pa sve do kraja životnoga vijeka ugledni je i omiljeni profesor Vladimir Becić na svoja daljnja putovanja po Europi odlazio sa zagrebačke adrese.

Becićevo golemo slikarsko djelo – na ovoj izložbi predstavljeno u sažetom izboru od 40-ak prvorazrednih ulja i akvarela – u stvarnosti broji više od tisuću radova. Ostvareno je tijekom autorova pol stoljetnoga stvaralačkog razdoblja i u cijelosti je usredotočeno na „klasičnu“ slikarsku motiviku: mrtve prirode, pejzaže i portrete pa s pravom čini jedan od najdojmljivijih vrhunaca slikarskog umijeća u hrvatskoj međuratnoj likovnoj umjetnosti. Upravo stoga naša izložba donosi pregled slikarove motivike u širokom vremenskom luku od 1905. do 1945. godine, odnosno od odličnih ranih radova iz Münchena i Zagreba do vrhunskih portreta njemu bliskih ljudi, pejzaža, primorskih predjela i plodova prirode ostvarenih u Parizu, Osijeku,

Zagrebu i priobalju. Donosi i birana djela realističke naracije slikana gdjekad tonski gdjekad koloristički, pa i niz izvanrednih uprizorenja topline obiteljskog života i doživljaja uzbibane prirode slikanih u Blažuju kraj Sarajeva, u okolici Mostara ili u neretljanskom kraju. Naposljetku, izložbu krune prvoklasne intimističke mrtve prirode iz završne zagrebačke faze kada se slikar – po vlastitom iskazu – pred kraj života vratio smirenom realističkom izrazu kojeg je imao i u početku svoga rada². Likovna kritika i vodeći intelektualci onoga vremena, među kojima su najglasniji bili Miroslav Krleža, Gustav Krklec i Ivo Hergešić³, upravo su zbog takvih djela i njihova konzistentna slikarskog značaja Vladimira Becića proglasili najvećim slikarom druge etape hrvatske likovne moderne koja je, uzgred rečeno, stasala između dva svjetska rata na ideološki i umjetnički oštro polariziranoj likovnoj sceni Hrvatske⁴.

I suvremeni kritičari i vrsni znalci likovne moderne također hvale vitalističku stranu Becićeva slikarstva. Primjerice, Igor Zidić uspoređujući njegove portrete nastale između 1905. i 1909. s istovremenim portretima druge dvojice istaknutih hrvatskih slikara „Münchenovaca“ – Josipa Račića i Miroslava Kraljevića – piše da *pokazuju mnogo jednostavniji, ali pun i cjelovit izraz te da je Becić život izravno pretakao u slike, iz mrežnice oka u ruku i kist ... u djelatni motto: vidjeti jednostavno i naslikati adekvatno*⁵.

¹Od 1916. godine sve do kraja Prvog svjetskog rata Becić je bio suradnik pariškog magazina L'illustration koji mu je redovito objavljivao ilustracije i fotografije rađene na licu mjesta, usred raznih bojišnica istočnog Balkana.

²Citirano prema: Zdenko Tonković, Vladimir Becić 1886. – 1986. (predgovor u katalogu izložbe), Muzej Brodskog Posavlja, Slavonski Brod, 1986., str. 4.

³Primjerice: Gustav Krklec u osvrtu „Izložba slika Vladimira Becića“, Riječ, Zagreb, 4. III. 1921.; Miroslav Krleža u eseju „O Vladimiru Beciću“, Hrvatska revija, Zagreb, 1929., br. 1, str. 23-27.; Ivo Hergešić u kritičkom osvrtu „Izložba Babić-Becić-Mišić“, Novosti, Zagreb, 18. XI. 1930.

⁴U prvom redu riječ je o polarizaciji na „zemljaše“ i „Iarpurlartiste“, odnosno na Udruženje umjetnika „Zemlja“ i na „Gruppu Trojice“, utjecajne likovne grupe koje su do pred Drugi svjetski rat zastupale posve oprečne ideološke i umjetničke programe.

⁵Igor Zidić. Vladimir Becić, svjedok istine postojanja (naslov predgovora u katalogu izložbe), Galerija Adris, Rovinj, 2005., str. 5.

O čudesnom majstorstvu kojim je Becić oblikovao svoj tematski krug, kojim je pretakao bliske osobe, omiljene krajobrazne i mrtvu floru i faunu u slike „ugrabljene iz života“ svjedočila je i posljednja velika retrospektiva slikarovih djela autora Zvonka Makovića i kustosice Ive Sudac Andreis, priređena 2018. u zagrebačkoj Galeriji Klovićevi dvori. U opsežnom pratećem katalogu, zapravo monografiji, autor Maković nadahnuto i s iznimnim uvažavanjem piše da: *Becićev tematski krug od 1919. pa nadalje čine prizori iz neposredne okoline, onoga što čini njegov bliski svijet: S vremenom će se (krug) zgušnjavati sve više, prikazivat će najčešće svoj dom, svoju obitelj, prijatelje i svoju suprugu. U toj konstelaciji umjetnikove intime lik supruge zauzima posebno mjesto. Od prvog dana kada su se upoznali, Ljuba Jokanović zatim Becić bila mu je suputnica u najdoslovnijem smislu riječi. Njezini portreti su brojni, a na sačuvanim fotografijama na kojima je prikazan Becić kako slika u prirodi, mahom u okolici Blažuja u Bosni i uz Neretvu u Hercegovini, pored njega uvijek sjedi supruga. On će ju slikati u najintimnijim prizorima majčinstva kako doji njihovu kćer, slikat će ju trudnu s crvenom ružom i naglašenim prstenom*

na prstenjaku okruženju njezinom braćom, baš kao i elegantno odjevenu gospođu koja mu pozira ili koja ga iznenada posjeti u atelijeru s pogledom usmjerenim ustranu dok skida rukavicu⁶. Upravo te Becićeve portrete supruge Ljube, *središnje slike slikarova kozmosa*, kako ih navodi kolega Maković, predstavljene su i na ovoj izložbi Umjetničke galerije Založbe kralja Tomislava. Omogućili su to sretna okolnost smirivanja pandemijske ugroze i još više ustrajnost Založbina tima da u Čapljini održi kontinuitet organiziranja vrhunskih likovnih izložbi. Sreća nas priređivača je tim veća što smo uspjeli održati i neprekinuti partnerski odnos s Modernom galerijom, odnedavno i pisanim aktom preimenovanoj u Nacionalni muzej moderne hrvatske umjetnosti pa naša izložba donosi i niz ostalih slikarovih antologijskih portretnih, pejzažnih i intimističkih djela. Ona pokazuju da Vladimir Becić, bilo da je boravio i slikao u Münchenu ili Parizu, u Osijeku, Zagrebu ili Blažuju nije morao tražiti motiv – motiv je uvijek uspio “ugrabiti” njega i u toj začudnoj simbiozi opservacije i transformacije vanjskog i intimnog svijeta slikar je izgradio svoje monumentalno djelo.

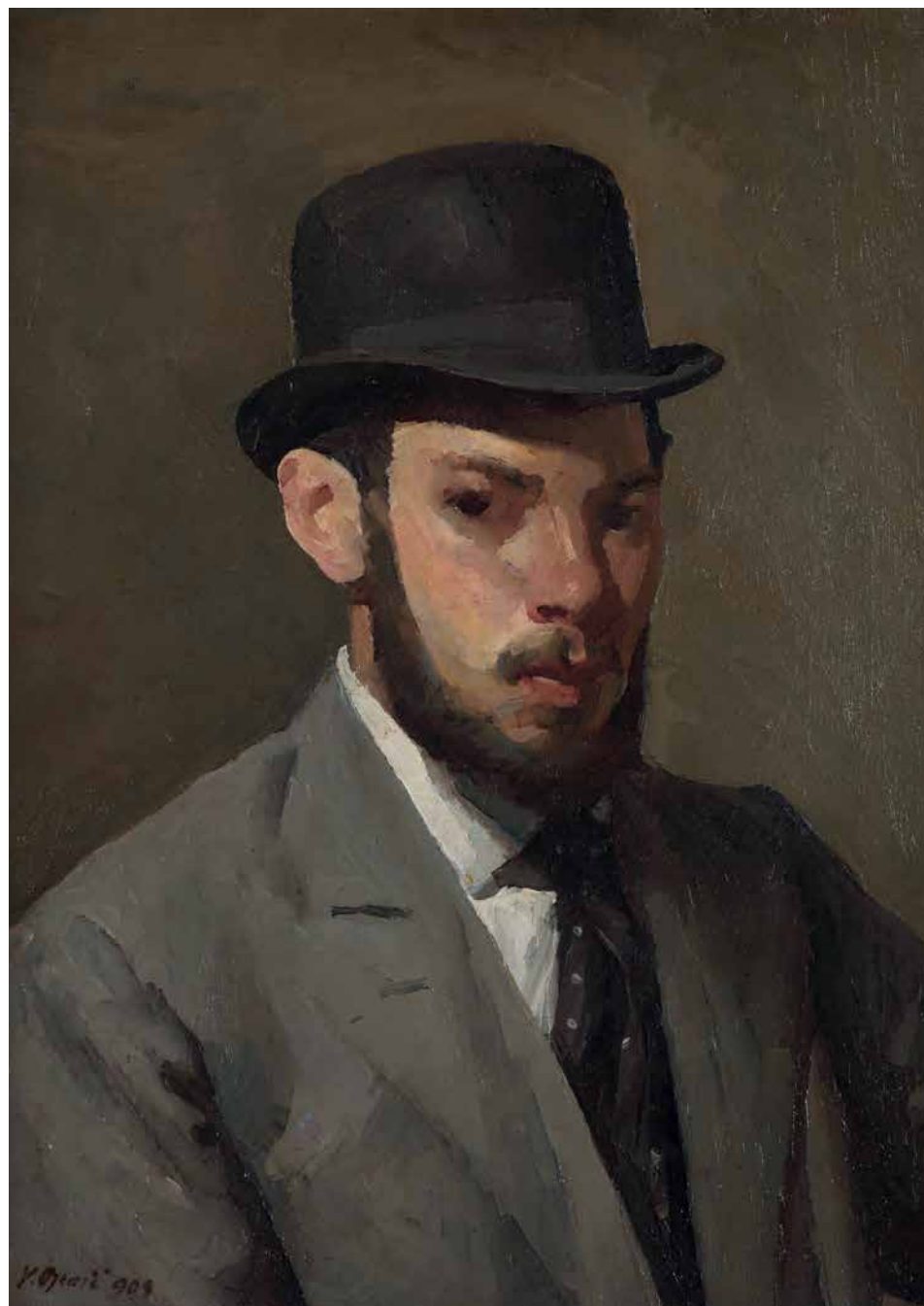

Iz stalnog postava u Modernoj Galeriji, Zagreb

⁶Zvonko Maković, Vladimir Becić (predgovor u katalogu izložbe), Galerija Klovićevi dvori, Zagreb, 2018., str. 48-49.

Izbor djela za ovu izložbu, usmjeren prema motivici kojima je majstor tijekom stvaralačkih desetljeća bio najviše odan, uz to što ukazuje na vrhunske domete koje je ostvario, on bjelodano svjedoči i slikarov razvojni put kojeg pratimo od radova izvrsne tonske i kolorističke ugođenosti preko kompozicija koje odaju slikarov suvereni osjećaj za formu i volumen do djela iskričave spontanosti u izvedbi koja anticipiraju ekspresionizam sljedeće generacije hrvatskih slikara. U odnosu na suvremenike, poglavito sudrugove iz tako zvanog „Münchenskoga kruga“ - Račića i Kraljevića - s kojima je brusio slikarski metijer na Akademiji u Münchenu a zatim i mimoilazio u Parizu⁷, Becić je zamašniji od njih upijao Cézanneovo nasljeđe i plodonosnije se približio suvremenim mu tokovima modernizma u građenju slike, „čistom slikarstvu“, jednostavno moćnom pikturnalnom izričaju. Zasluge tomu, dakako, u najvećoj mjeri idu Becićevoj instinktivnoj slikarskoj prirodi, njegovoj lakoći stvaranja i spontanosti u svakom potezu kista, ali istine radi, i u zloj sudbini prerano umrlih Račića i Kraljevića⁸ pa se valja ograditi da nam nije moguće znati koje bi sve oni kreativne vrhunce ostvarili da su doživjeli Becićeve godine.

Najraniji Becićevi radovi nose stilske oznake münchenškoga akademizma i osebujnoga realizma Wilhelma Leibla. U tom je razdoblju slikao sjajne portrete i aktove poput primjerice izloženih slika *Guslač* iz 1906. i *Akt mlade djevojke* iz 1907. Boravci u Parizu omogućili su mu da bolje upozna Manetovo Cézanneovo slikarstvo što je bilo važno za njegova potonja usmjerenja začeta već na amblematskoj slici *Autoportret s polucilindrom* iz 1909., a jasno uočljiva na slici *Klasija* iz 1911. Naslikao ju je u Osijeku po povratku iz Pariza i predstavlja park koji je ranih dvadesetih godina prošlog stoljeća srušen. Sâma riječ „klasija“, kako su Osječani nazivali središnji gradski park, germanizirana je inačica francuskog naziva *glacis* koji podrazumijeva čistinu ili plohu u nagibu pred vojnom utvrdom baš poput ove s Becićeve slike koja je bila spoj bedema i revelina osječke Tvrđe⁹. Gotovo u svim radovima iz 1918. i 1919. godine u Becića su evidentni pariški ideali i slikarska iskustva. O tomu poprilično kazuje i šejšir te impostacija slikarova lika na autoportretu koji neodoljivo podsjećaju na Cézanneove autoportrete iz 1885. i 1886. godine.

6. AUTOPORTRET S POLUCILINDROM, 1909.
ulje/ljepenka; 58 x 44,2 cm

⁷Becić je došao u Pariz u proljeće 1909. i Račića više nije zatekao živog, a iz Pariza je otišao u jesen 1910., malne godinu dana prije nego je Kraljević stigao na parišku Académie de la Grande Chaumière.

⁸Josip Račić s navršениh tek 23 godine nađen je mrtav u iznajmljenoj sobi pariškog hostela 19. lipnja 1908., a Miroslav Kraljević shrvan bolešću pluća 1912. napušta Pariz i nakon bezuspješnog liječenja u 28. godini života umire u Zagrebu 16. travnja 1913.

⁹Izvor: Tihomir Jukić, Perivoj kralja Tomislava u Osijeku (znanstveni članak UDK 712.035(4)497.5), Prostor No. 1, 1996., str. 67.

Ranih 20-ih godina Becićevo slikarstvo sinkrono je s djelom tendencijama koje su tijekom cijelog drugo desetljeća zagovarale tonsko i plastično modelirane slike. U njemačkim, francuskim, sjevernotalijanskim likovnim središtima kao i u Zagrebu na djelu je slikarstvo naglašeno pročišćene forme, masivnih volumena i zagasite tonske game u duhu takozvanog magičnog realizam koji je stremio empatijskom idealiziranju zbilje¹⁰. Becić se priklanja toj struji i u Blažiju slika niz uvjerljivo idealiziranih pejzaža, aktova i mrtvih priroda. No, nije to bilo dugoga vijeka, jer njegova slikarska priroda bila je sklonija stvarnom životu. Na našoj izložbi najljepši primjer te slikarove dionice je slika **Krajolik s mostom** iz 1925.

U razdoblju od 1926. do 1930. slikar omekšava plasticitet oblika i boji pridaje sve važniju ulogu. U portretima i krajolicima posve je prevagnulo intenziviranje slikarskoga pigmenta i izravno obraćanje motivu lišeno svake idealizacije. Taj bujni realizam, slikarski virtuozan, produžio se na četvrto desetljeće koje je po broju naslikanih radova najplodnije Becićevo razdoblje. Karakteriziraju ga živi potezi kista, rasvijetljena paleta i kolorit sedefastog tona. Motivski je većinom usmjeren na primorske vedute, hercegovačke krajolike i figuralne prizore što je na našoj izložbi predočeno s nekoliko vrhunskih djela nastalih između 1932. i 1939. godine. Među njima su i poznata Becićeva remek-djela; primjerice, slike **Ribar** iz 1932. i **Na Neretvi** iz 1935., zatim vedute iz 1937. **Rogotin** i **Motiv s Neretve** te antologijski portret seoskog dječarca iz Blažuja naslovljen **Dječak s kukuruzom** također iz 1937. godine. Najdalje u ekspresivno-kolorističkom izrazu Becić je otišao slikama iz 30-ih godina, jer već početkom 40-ih, što zbog narušenog zdravlja što zbog Drugog svjetskog rata, ne može putovati i u zagrebačkom atelijeru prigušenim bojama slika svoje ukućane (**Portret bake**, 1944.) i unuku Dunju (**Djevočica s lutkom**, 1947.). U poratnom desetljeću ostao je i bez svoga ladanjskog pribježišta u Blažuju a na pohode neretvanskoj dolini i Dalmatinskom primorju zbog bolesti više nije ni pomišljao. Tako su s njegovih slika postupno nestali i obilje boja i dinamična kistovna gesta kojih je na djelima slikanima u pleneru iz prethodnog desetljeća bilo u izobilju. Gradacije okera i smeđih tonova vladaju na mrtvim prirodama

s plodovima polja i šuma kako to pokazuju izložene slike **Mrtva priroda s češnjakom** i **Mrtva priroda s gljivama** obje iz 1943. U korpusu hrvatskog slikarstva prve polovice 20. stoljeća Vladimir Becić, godinu dana mlađi sudrug Račiću i Kraljeviću s kojima je tvorio tako zvanu „Die kroatische Schule“ na Münchenskoj Akademiji, imao je – što opsegom umjetničkog i pedagoškog djelovanja, što značajem njegova opusa – ključnu ulogu u promicanju pojma »čistoga slikarstva« kao likovnog izraza kojim će geneza modernog hrvatskog slikarstva krenuti ukorak s modernom Europom.

II.

Vladimir Becić rođen je 1886. u Slavonskom Brodu u obitelji suca Kotarskoga suda, Dragutina Becića i Gizele r. Predoević. O svojim dječaćkim godinama i školovanju sâm je zapisao sljedeće: *Kao dječak pohađao sam školu u Brodu, i pustilo me se u školi sasvim slobodno. Otac je kasnije premješten u Novi (Vinodolski), vidio sam tamo prvi put more. Odanle su me poslali u internat u Peštu, u gimnaziju. I kroz četiri godine znao sam bolje mađarski nego hrvatski. Pešta kao velegrad djelovala je na mene silno, sjećam se onog dojma još i dans. Kad me otac prvi put vodio u Peštu i pokazao mi grad, cijeli, iz Budima. Kraja se gradu nije vidjelo. Škola je bila izvrsna, jer je bila bogata učilima. Izvrsno je bilo i to, što smo se gotovo prisiljeno morali baviti sportom. Priređivala su se svake godine velika sportska natjecanja. Ja sam dobio prvu nagradu u penjanju.*¹¹

Godine 1900. s očevim preseljenjem u Osijek i Becić se vraća u domovinu i školovanje nastavlja na osječkoj gimnaziji. Ondašnji profesor crtanja¹² zapazivši da mladić vješto crta i barata s akvarelnim bojama daje mu da kopira razglednice Beča i Venecije koje su s vremenom i prodavali. Akvarelirao je Becić već i ranije, u Pešti, neke male marine po sjećanju na Novi Vinodolski, no bilo je to samo za pokazati se u školskom društvu. Kopije koje je radio za profesora bile su već ozbiljniji rad koji mu je probudio želju za slikarskim naukom.

Kako otkrivaju biografski podaci Becić je 1904. u Zagrebu i prema želji oca upisuje Pravni fakultet. Interes za slikarstvom ga nije minuo pa istovremeno pohađa slikarski tečaj u privatnoj

¹⁰Tijekom 20-ih godina prošloga stoljeća estetiku magičnog realizma u Zagrebu je zamašnije zastupao mlađi naraštaj slikara povratnika s europskih likovnih akademija, primjerice desetak godina mlađi Vladimir Varlaj i Marijan Trepše.

¹¹Preneseno iz: Zdenko Tonković, Vladimir Becić (biografija slikara u katalogu izložbe), Umjetnički paviljon, Zagreb, 1984., str. 135.

¹²Riječ je o Riječaninu Dimitriju Markoviću koji je slikarstvo studirao u Beču i Firenci. Na osječkoj Kraljevskoj realnoj gimnaziji crtanje je podučavao od 1879. do 1910. i usporedo je u duhu akademskog realizma portretirao brojne istaknute sugrađane.

školi Mencija Cl. Crnčića i Bele Čikoša Sesije. Već sljedeće godine sudjeluje s jednim uljem i dvije studije na izložbi Hrvatskog društva umjetnosti. Nastup je bio uspješan i što je važnije zapažen i od Isidora Kršnjavoga¹³, pa mladi slikar uz zeleno svjetlo obitelji odlazi u München gdje u početku pohađa privatnu školu Heinricha Knirra, a od proljeća 1906. likovnu Akademiju. U klasi je Huga von Habermanna u kojoj slikarstvo studiraju i našijenci Josip Račić te Oskar Hermann. Miroslav Kraljević pridružio im se godinu kasnije. Ostali kolege iz klase, među kojima je osim Nijemaca bilo Poljaka, Austrijanaca i Čeha..., u riječ internacionalno društvo, ubrzo su hrvatsku trojku iz respekta prozvali „Die kroatische Schule“. *I tu počinje povijest Becićeva, a dobrim dijelom i novijeg hrvatskog slikarstva*, piše Zdenko Tonković, slikarov monograf koji je 1984. godine u Umjetničkom paviljonu priredio veliku retrospektivu Becićevih radova, a 1988. publicirao i opsežnu monografiju.¹⁴

Tijekom studijskih godina ljetne praznike provodi u Osijeku i na imanju djeda Blaža Becića u Oriovcu, naselju na pola puta između Slavenskog Broda i Nove Gradiške. Vrijedi spomenuti da je u Becićevo vrijeme Oriovac bio zavidno razvijena sredina. Živjelo se od svilogojstva, vinogradarstva i trgovine vinom, od zemljoradnje i rada u ciglani. Već krajem 19. st. mjesto je imalo Narodnu čitaonicu, mušku i žensku osnovnu školu, poštu i brzojavni ured, zatim od 1900. godine i Oriovačku privrednu banku te agilnu Hrvatsku seljačku zadrugu. Kako otkriva arhivska građa *Oriovac je 1917. imao 50 jutara pod vinogradima koji su davali oko 8 vagona vina, a dobiti od vina imalo je oko 40 obitelji*.¹⁵ U takav kulturni krajobraz Becić bi dolazio iz Münchena provoditi ferje i slikati u djedovim vinogradima. Bila su to iznimno korisna ljetovanja za njegov razvoj, jer je nespuntan akademskom stegom moga raditi po svome i to u pleneru, okružen zelenilom i prirodom koju je volio i želio slikati.

Godina 1909. u životu Vladimira Becića važna je po tri osnove. S uspjehom je diplomirao na Münchenskoj Akademiji, s još većim pohvalama kritika je popratila njegov nastup na svibanjskoj Umjetničkoj izložbi Hrvatskog društva umjetnosti u Zagrebu¹⁶ i slikar je već u lipnju u žuđenom Parizu na postdiplomskom usavršavanju. Pohađa satove i slika na aka-

demiji Grande Chaumiere. Radi i na otvorenom, a povremeno i u atelijeru Ivana Meštrovića dok je ovaj boravio u Zagrebu i Beogradu zarad svojih izložbi i poslova. U tom atelijeru, kojeg si je Meštrović priskrbio poslije vrlo uspješnih nastupa na pariškim Jesenjim salonima (1908. i 1909.), Becić je susreo Nadeždu Petrović, slikaricu i kiparovu prijateljicu s kojom se kolegijalno zblížio. U godinama Velikog rata njihovi putevi još će se nekoliko puta preplesti po istom poslu – onom umjetnika fotografa u obilasku bojišnica. Za Becićevu godinu u francuskoj slikarskoj meki valja još istaknuti da je već tada, kao mladić od 24 godine, uspio proći žiri i izložiti svoju sliku na pariškom Jesenjem salonu (1910.) te da je bliski susret s Manetovim i Cézanneovim opusima za daljnji slikarov razvoj bio najvažniji prinos pariškog postdiplomskog usavršavanja.

Početak 1911. vraća se obitelji u Osijek, gdje iznalazi atelijer, ali ne i stalni posao. Slika gradski park, mrtve prirode i portrete s kojih se jasno iščitava mijéna paradigme s Habermanna na Cézannea, odnosno s akademskog realizma u nespuntani realizam kolorističkog predznaka. Za hrvatsku sredinu, pogotovo osječku bila je to novina koja se izvan likovnih krugova teško prihvaćala. No Becić zna da je na pravom putu i ne posustaje. Odaziva se na poziv Meštrovića da sudjeluje na međunarodnoj izložbi u Rimu 1911., priprema otvorenje privatne slikarske škole u osječkom kinu Uranija (izgrađenom 1912.) i sudjeluje na Jugoslavenskoj umjetničkoj izložbi u Beogradu (1912.). Usporedo izlaže i u Zagrebu u Salonu Ullrich od kojeg mu stižu uplate za otkupljene slike. Bile su to skromne svote koje nisu mogle pokriti slikarove egzistencijalne potrebe. Našavši se u nezavidnoj materijalnoj situaciji Becić je sve nade polagao u privatnu slikarsku školu. Kad je početkom 1913. od kina Uranija stigao negativni odgovor glede prostora u kojem bi škola djelovala Becić je izgubio strpljenje i u jesen iste godine prihvatio je poziv iz Beograda da bude privremeni profesor na Umjetničko-zanatskoj školi. Te predratne 1913. godine Becić je u Beogradu upoznao Ljubu Jokanović, mladu magistru farmacije iz Sarajeva koja ga je posve opčinila i ubrzo postala ne samo njegova supruga, nego i nepresušno vrelo inspiracija i cjeloživotni oslonac u svakom pogledu. Njihov bračni život

¹³I. (sidor) Kršnjavi, Jubilarna izložba društva umjetnosti, Narodne novine, Zagreb, 20. V. 1905.

¹⁴Zdenko Tonković, Vladimir Becić (monografija), Društvo povjesničara umjetnosti, Zagreb, 1988.

¹⁵Izvor: Marijan Machalla, Oriovačke kronike s kbr. 130.

¹⁶Antun G. Matoš, Dojmovi s Umjetničke izložbe, Hrvatska smotra, Zagreb, br. 65-66, 10. i 20. V. 1909.

počeo je u Bitolju gdje Becić u jesen 1913. dobiva stalno mjesto „učitelja vještina“. Vihor Prvog svjetskog rata ih je razdvojio, srećom ne za dugo. Naime, Becić poslije dobrovoljnog stupanja u srpsku vojsku biva određen za ratnog slikara pa crtačkim blokom i kamerom prati dramatično povlačenje naroda i vojske po crnogorskim i albanskim vrljetima i 1915. u jesen uspijeva se preko Skadra dočepati Jadranskog mora i potom prebaciti u Rim. Supruga Ljuba pak u studenom 1915. napušta posao u bitoljskoj ljekarni i uspijeva doći do Soluna odakle ju Becić, uz pomoć francuske mornarice, uspijeva izvući i preko Krfa skloniti na sigurno u Nicu. Tu je Ljuba Becić ubrzo našla posao u jednoj ljekarni i tu je skrbila o njihovoj prvorodenoj kćeri Miri. Sljedeće 1916. godine Becić se vratio u Solun i sve do kraja rata bio je ratni slikar i fotografski izvijestitelj s bojišnica istočnog Balkana. Objavljivao ih je u spomenutom pariškom listu L'illustration.

Poratno vrijeme, bremenito proživljenim tragedijama i egzistencijalnim slomovima i za Becića je značilo suočiti se sa životnim pitanjem kako i gdje iznaći sigurni dom za svoju obitelj i atelijer za nesmetani rad. Srećom po njih, suprugini roditelji posjedovali su malo imanje u Blažuju na zapadnoj strani Sarajevskog polja, pa kad su se krajem 1918. Becićevi vratili iz Francuske tu su savili svoj dom i tu si je slikar dao izgraditi i atelijer. Otad pa sve do pod konac 40-ih godina Blažuj je Beciću bio najmilije boravište, najdivnija oaza u kojoj je po cijeli dan slikao ili pak primao prijatelje s kojima bi epikurejski uživao u razgovoru, iću i piću, ljeti čak i u kupanju u obližnjoj rječici Zujevini¹⁷. Motive je, slikarovim riječima kazano, grabio iz života pa sad na slikama prevladavaju poljski radovi i blažujski krajolici. Valja još spomenuti da je od 1919. Becić u Blažuj pozivao na zajednička druženja i kolege slikare, najviše Vilka Šeferova i Karla Mijića,

PEJZAŽ IZ BLAŽUJA, oko 1923.
ulje/platno; 68,5 x 80,5 cm

¹⁷Izvor: „Vladimir Becić“, dokumentarni film snimljen po scenariju redateljice Milke Barišić, Hrvatska radiotelevizija, Zagreb, 2018.

te da su njihova sastajanja bila toliko učestala i, što je važnije, slikama plodna da se u stručnoj periodici uvriježio termin „blažuska slikarska kolonija“. Takva radna duženja i kolonija ugašeni su 1923. godine Becićevim preseljenjem u Zagreb.

Do preseljenja nije došlo slučajno nego očekivano i zaslužno. Naime, unatoč toga što je živio i radio dislociran od svih centara likovnog života, Becić je uspio razviti živu izložbenu aktivnost što mu je trasiralo put za etabliranje na aktualnoj umjetničkoj sceni. U zagrebačkom Salonu Ullrich izlagao je samostalno svake godine. U Osijeku je 1922. priredio već petu samostalnu izložbu. U međuvremenu je bio jedan od povjerenika za hrvatsku selekciju slika na internacionalnoj izložbi umjetnika iz Jugoslavije u Ženevi 1920. godine. K tomu, 1923. i 1924., već kao rezidentni Zagrepčanin izlagao je u zagrebačkom Umjetničkom paviljonu na Proljetnom salonu, najprestižnijoj izložbi onoga vremena o kojoj su osvrti objavljivani u svim novinama. Kritika je popratila i hvalila svaki Becićev nastup u javnosti, naročito Jerolim Miše s kojim će u bliskoj budućnosti, uz Ljubu Babića, tvoriti jednu od slikarski najpotentnijih umjetničkih skupina hrvatske međuratne likovne umjetnosti – Grupu trojice¹⁸. Za ubrzani rast Becićeva umjetničkog ugleda i, dakako, slikarskog kredibiliteta koji su uslijedili nakon spomenutih slikarovih nastupa na Salonima, osvrti kolege Jerolima Miše, kritičara oštrog diskursa i elitističkog vrijednosnog aparata dali su vrijedan prinos. Za ilustraciju citirati ćemo završne rečenice odlomka posvećenog Beciću iz opsežnog kritičkog osvrta na izložbu Proljetnog salona 1924. godine: *Tehnički Becić je najjači u Salonu. Njegove „Dvije sestre“ jedna je od najboljih slika na izložbi.*¹⁹

Rane dvadesete godine bile su definitivna potvrda Becićeva statusa velikoga slikara, jer je krajem 1924. dobio još jedno značajno priznanje. Imenovan je redovitom profesorom na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti gdje je predavao slikanje i slikanje po prirodi. Studenti su ga kao slikara iznimno cijenili, a kao pedagoga zdušno voljeli. U dvadeset i tri godine rada sa studentima u slikarskoj klasi odgojio je niz eminentnih slikarica i slikara našeg vremena od kojih su neki poslije i sami

postali profesori slikanja na zagrebačkoj Akademiji, primjerice pok. akademik Nikola Reiser.

Usporedo s radom na Akademiji Becić je intenzivno slikao u zagrebačkom i blažuskom atelijeru, zatvorenom i otvorenom jer tamošnji obronci i cijelo Sarajevsko polje okruženo Igmanom i Bjelašnicom bili su njegov atelijer.

Estetika kolorizma koja je dominirala Becićevim slikarstvom 30-ih godina u najužoj je vezi s njegovim djelovanjem u okviru Grupe trojice, ali i „osvajanjem“ delte Neretve, Rogotina i ostalih „južnih“ nadahnuća. S kolegama bliskih stavova Ljubom Babićem i Jerolimom Mišom od 1930. do 1935. tvorio je skupinu koja je promicala i stvarala autohtoni nacionalni likovni izraz izrastao na ponajboljim zasadama europskih likovnih iskustava nove generacije. Sva trojica stvarali su po tom programu, svaki na svoj način autentično i nesputano na „svojim“ lokacijama, a istupali su u javnosti i izlagali do 1935. vazda zajedno pozivajući i druge da im se pridruže. Izlagao je Becić i samostalno pa i na brojnim drugim skupnim izložbama hrvatskih umjetnika. Suradivao je s prestižnim galerijama i uživao u plodovima svojih uspjeha.

Za vrijeme rata Becićev se izraz polako pretvara u tonski ne gubeći ništa od svoje snage i uvjerljivosti. Tijekom 1947. godine zbog ozbiljno narušenog zdravlja i oslabljenog vida prisiljen je odustati od predavanja na Akademiji i slikanja u pleneru. Još koju godinu radit će u atelijeru autoportrete i mrtve prirode mahom sepiom na papiru. Nakon bezuspješnog osmomjesečnog liječenja preminuo je 24. svibnja 1954. godine u svom zagrebačkom domu.

Opus Vladimira Becića – već je bezbroj puta i rečeno i zapisano – visoko stoji na braniku univerzalnih modernističkih likovnih vrijednosti a ne onih revolucionarnih ili avangardnih. Kroz epohalnu likovnu buru prve polovice 20. st. u nas – kroz desetljeća prijepora između onih angažiranih i onih doista posvećenih samo slikarskom umijeću – Vladimir Becića sačuvao je svoj umjetnički integritet i snagom svoga kreativnog habitusa stvorio opus koji ima ikonički status u hrvatskoj umjetnosti modernoga doba.

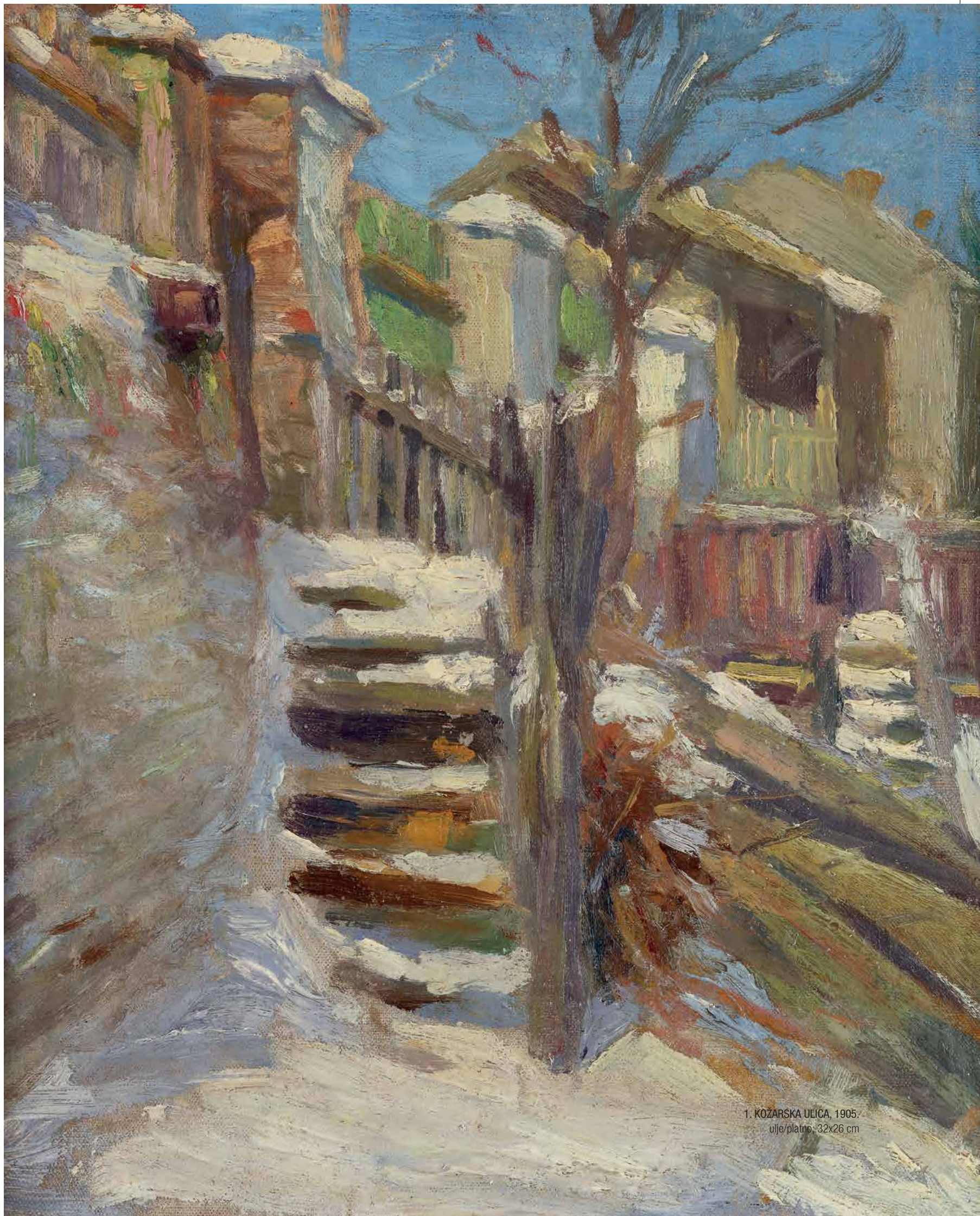
Zagreb, 14. rujna 2021.

Biserka Rauter Plančić

¹⁸Grupa trojice djelovala je širom Hrvatske i ondašnje države od 1930. do 1935. Neformalni vođa skupine bio je Ljubo Babić, njen inicijator i teoretičar.

¹⁹Cit. iz knjige: Jerolim Miše / Dokumenti, vrijeme kritike, Tekstovi Jerolima Miše, 18. izložba Proljetnog salona, biblioteka Povijest Moderne galerije, knjiga 5, Moderna galerija, 2020., str. 130.

1. KOZARSKA ULICA, 1905.
ulje/platno: 32x26 cm

2. PORTRET MUŠKARCA U ŠEŠIRU, 1905.
kreda, pastel/crni papir; 45,5 x 30,5 cm

3. GUSLAČ, 1906.
akvarel/papir; 31 x 22,7 cm

4. AKT MLADE DJEVOJKE KOD STOLA, 1907.
ulje/ljepenka, 84 x 69 cm

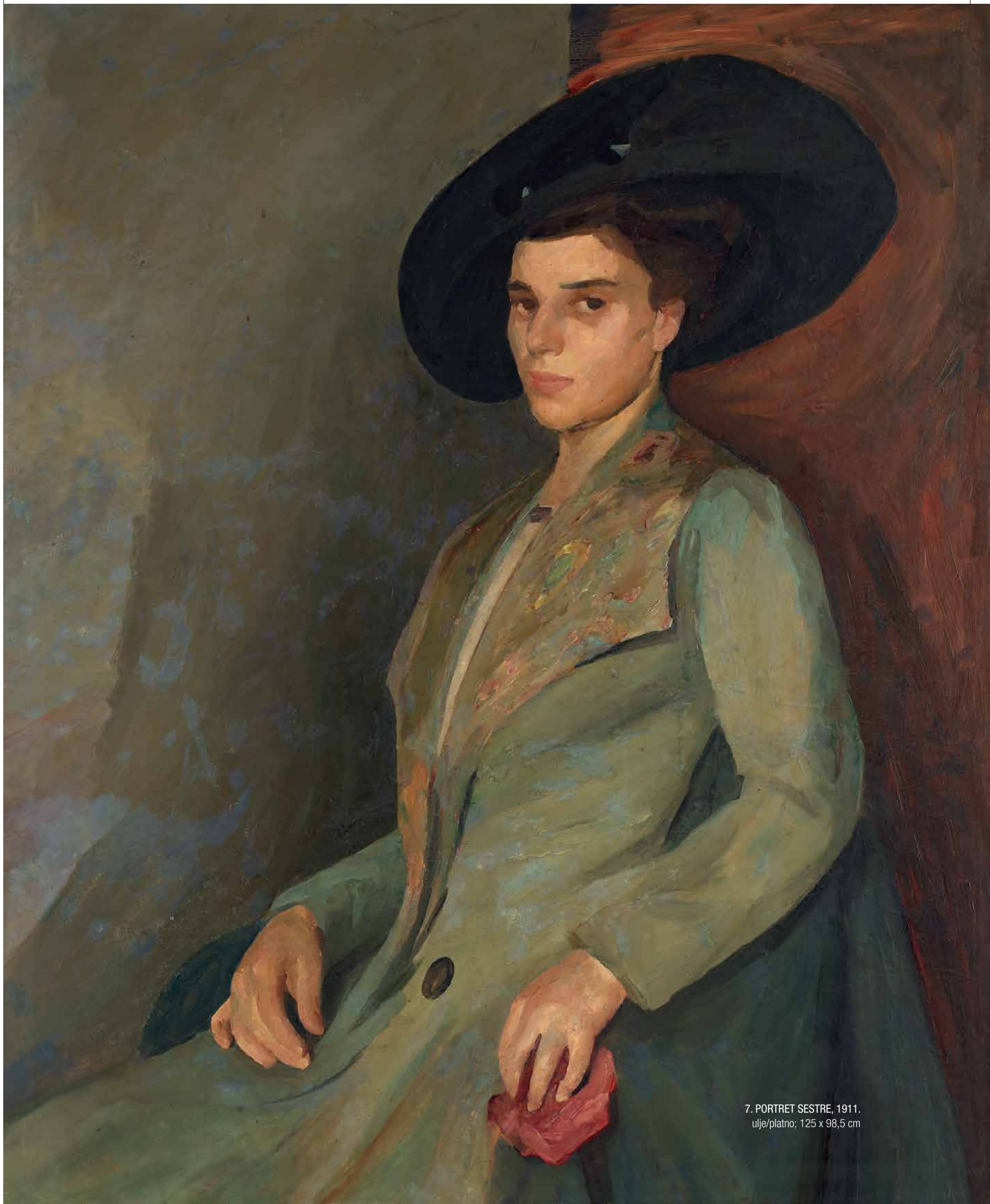

5. PORTRET SLIKARA MIROSLAVA KRALJEVIĆA, 1908.
akvarel/papir; 31 x 22,7 cm

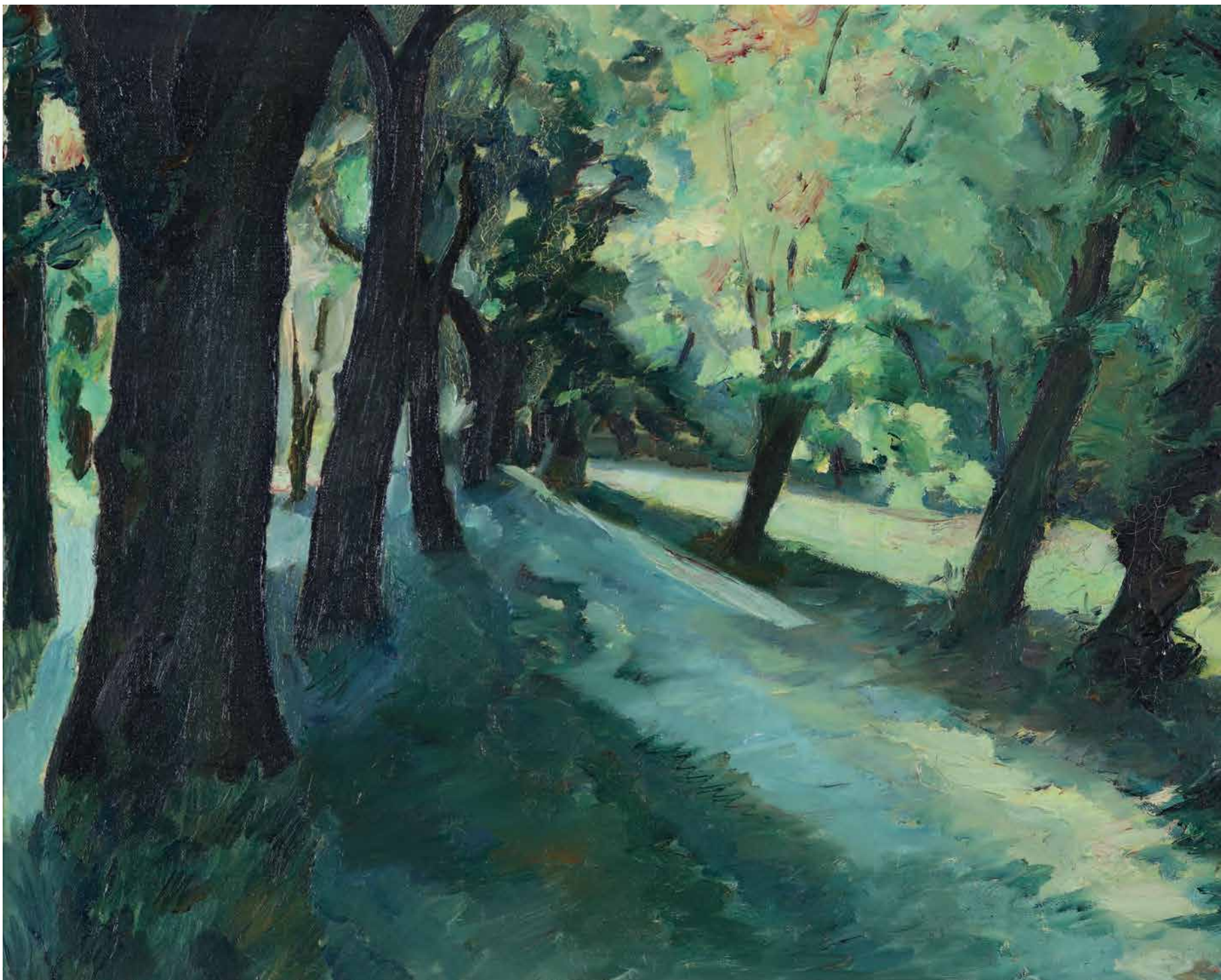

6. AUTOPIRET S POLUCILINDROM, 1909.
ulje/ljepenska; 58 x 44,2 cm

V. Mijatović 909

7. PORTRET SESTRE, 1911.
ulje/platno; 125 x 98,5 cm

8. KLASIJA (park u Osijeku), 1911.
ulje/platno; 55,5 x 68 cm

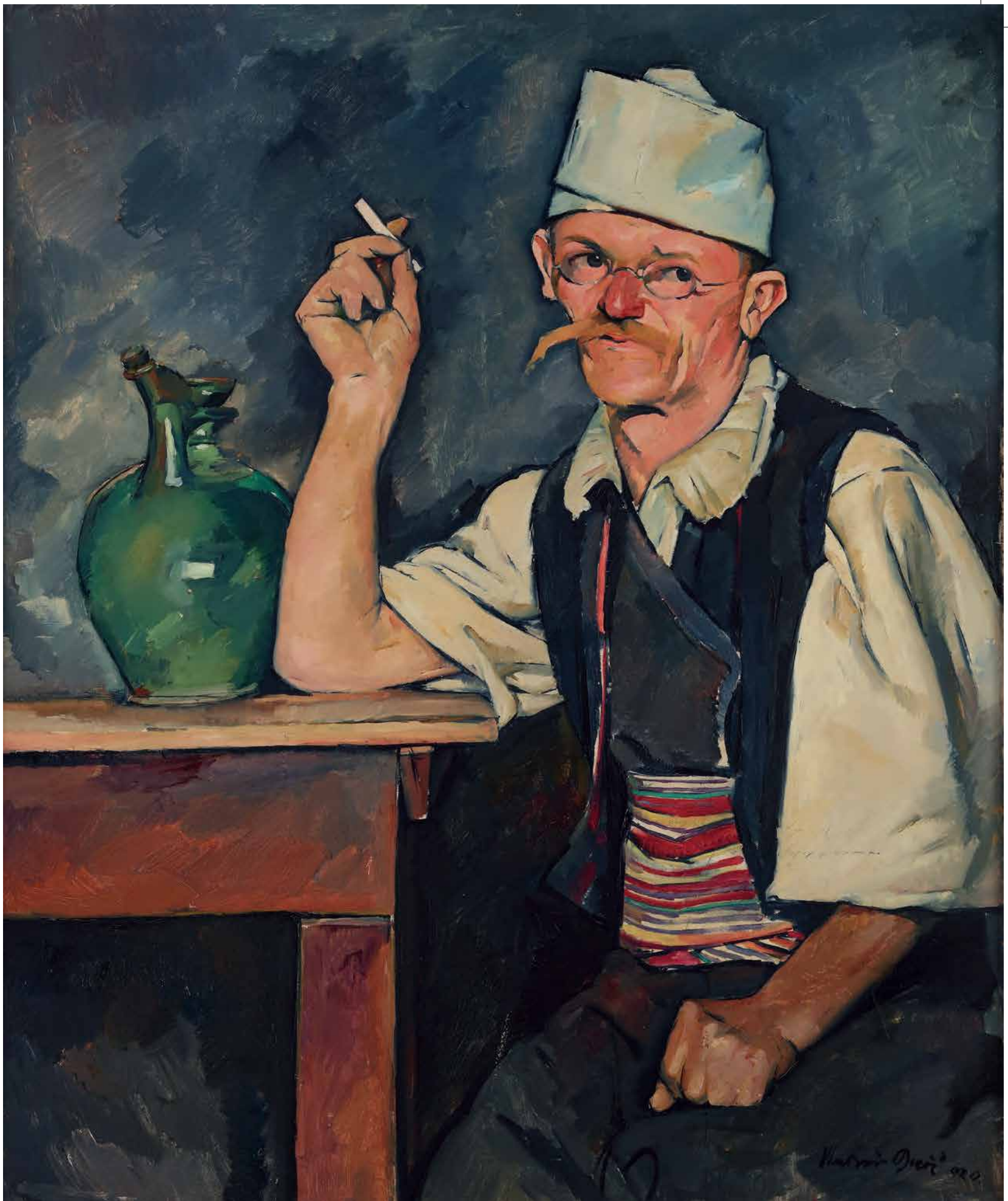

9. KONJ POD DRVETOM, 1918.
ulje/platno; 73 x 75 cm

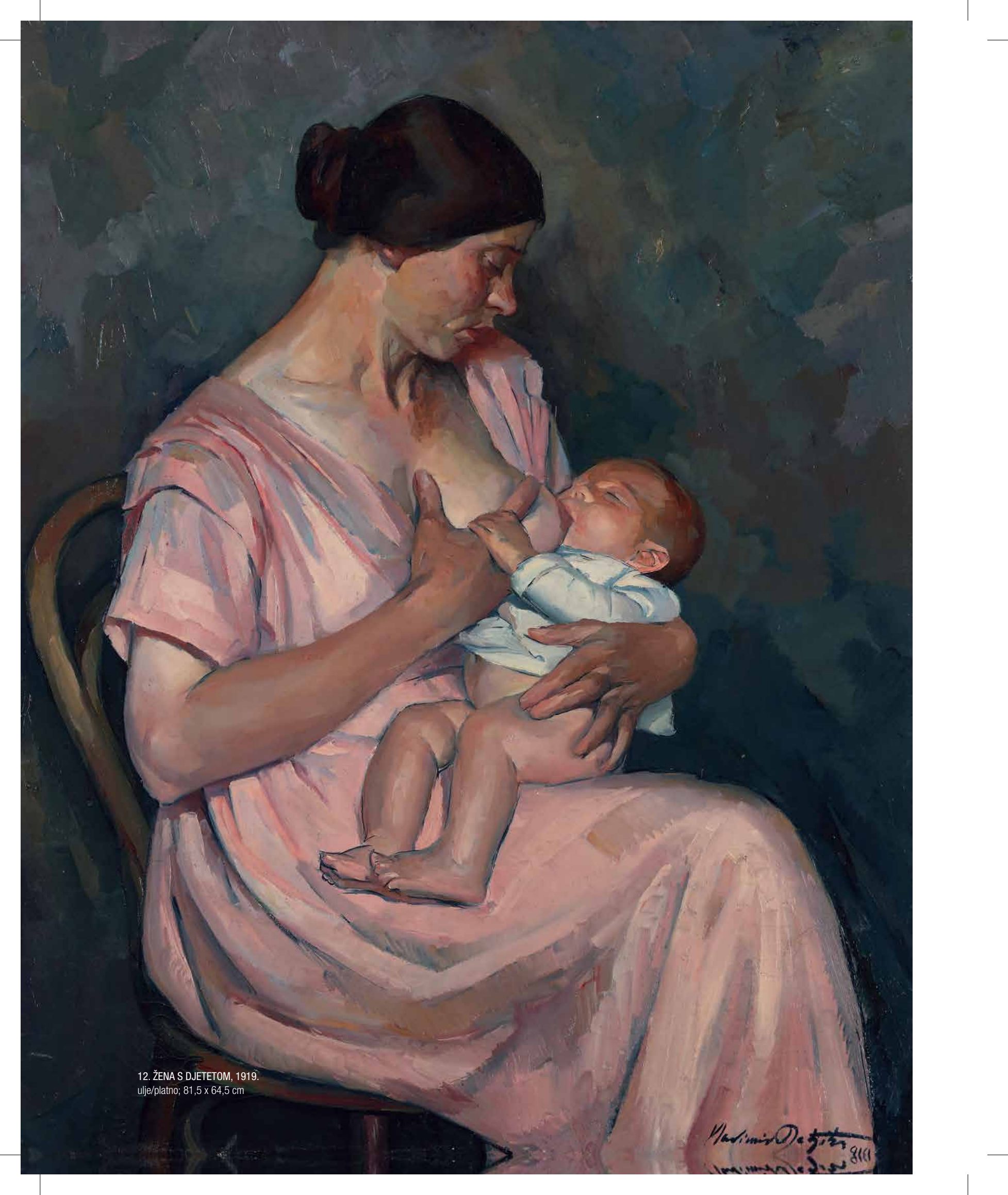

10. BOSANAC PRI KOPANJU, 1918.
ulje/platno, 76 x 65 cm

Vlado Dželić

11. SELJAK S BIJELIM TURBANOM, 1920.
ulje/platno; 100 x 70 cm

12. ŽENA S DJETETOM, 1919.
ulje/platno; 81,5 x 64,5 cm

Vladimir Dedijer 1919

13. VERA I MIRA (slikarove kćeri), 1924.
ulje/platno; 70 x 65 cm

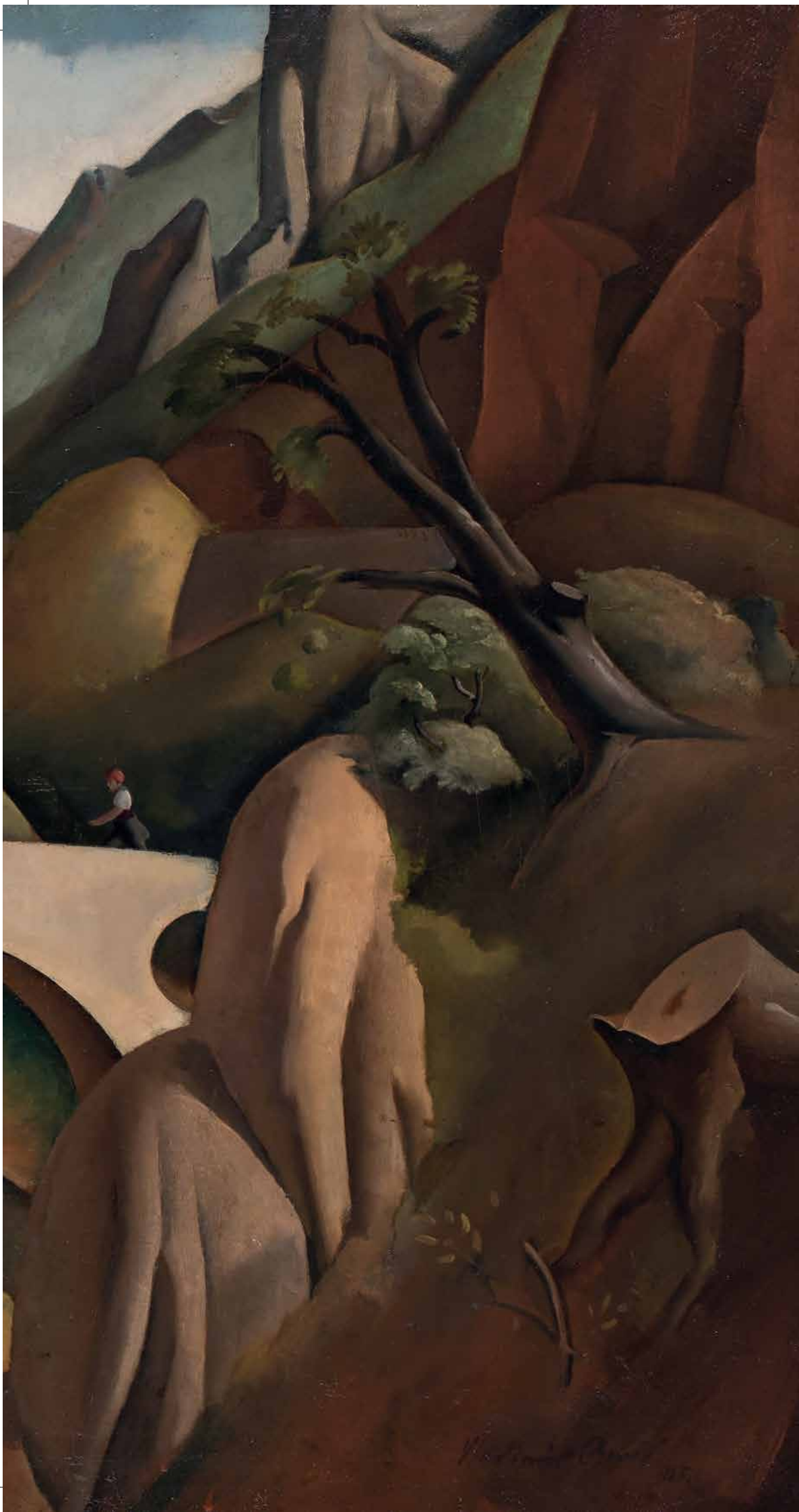

14. DJEVOJKA S CVIJEĆEM, 1933.
ulje/platno; 132 x 87 cm

15. BRAĆA I SESTRA (slikarova supruga Ljubica r. Jokanović), 1920.
ulje/platno; 90,5 x 75,5 cm

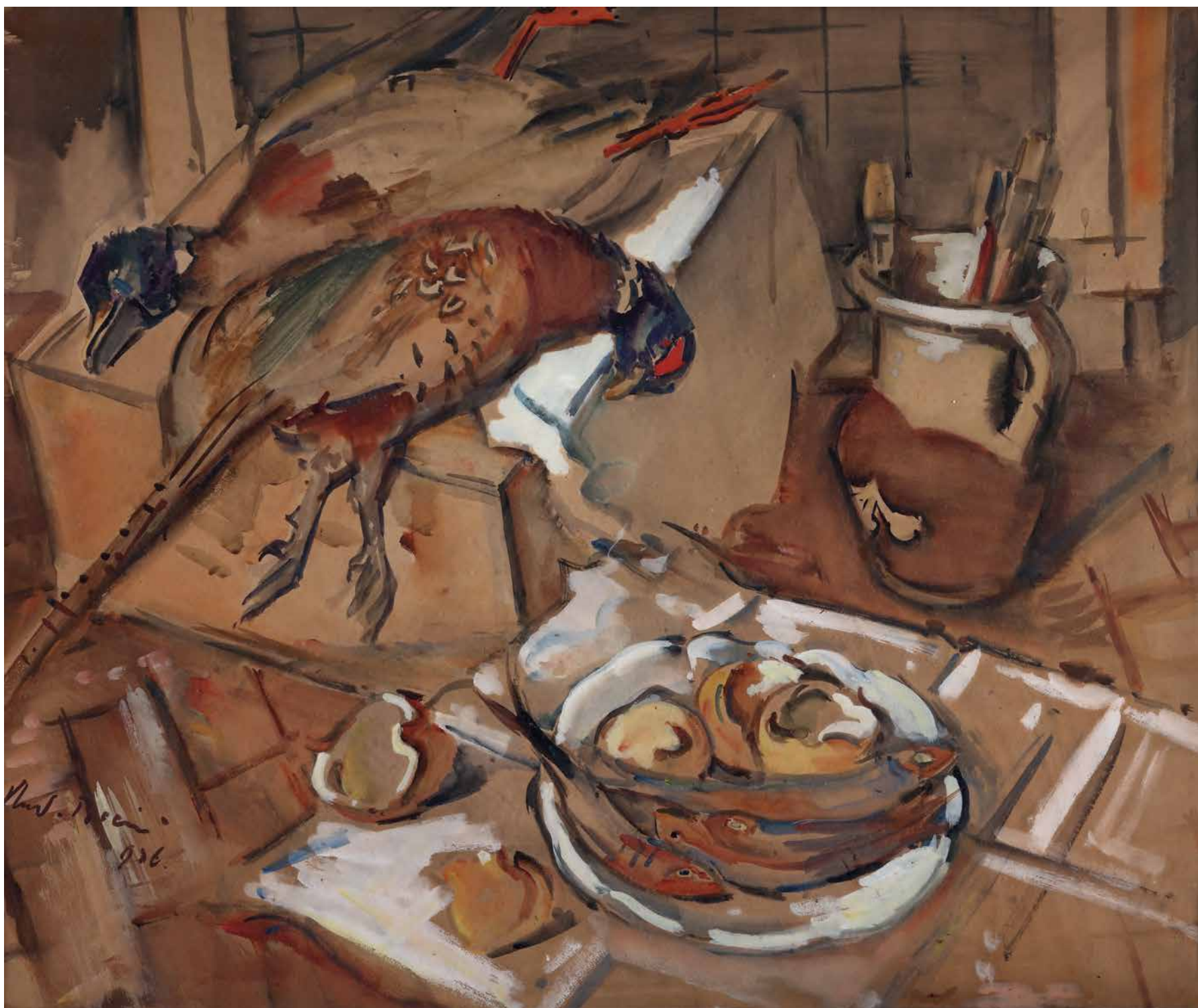

16. KRAJOLIK S MOSTOM, 1925.
ulje/platno; 105,5 x 139,5 cm

17. MRTVA PRIRODA, 1935.
ulje/platno; 39 x 49 cm

18. MRTVA PRIRODA S FAZANOM I PATKOM, 1936.
gvaš/papir; 70 x 85 cm

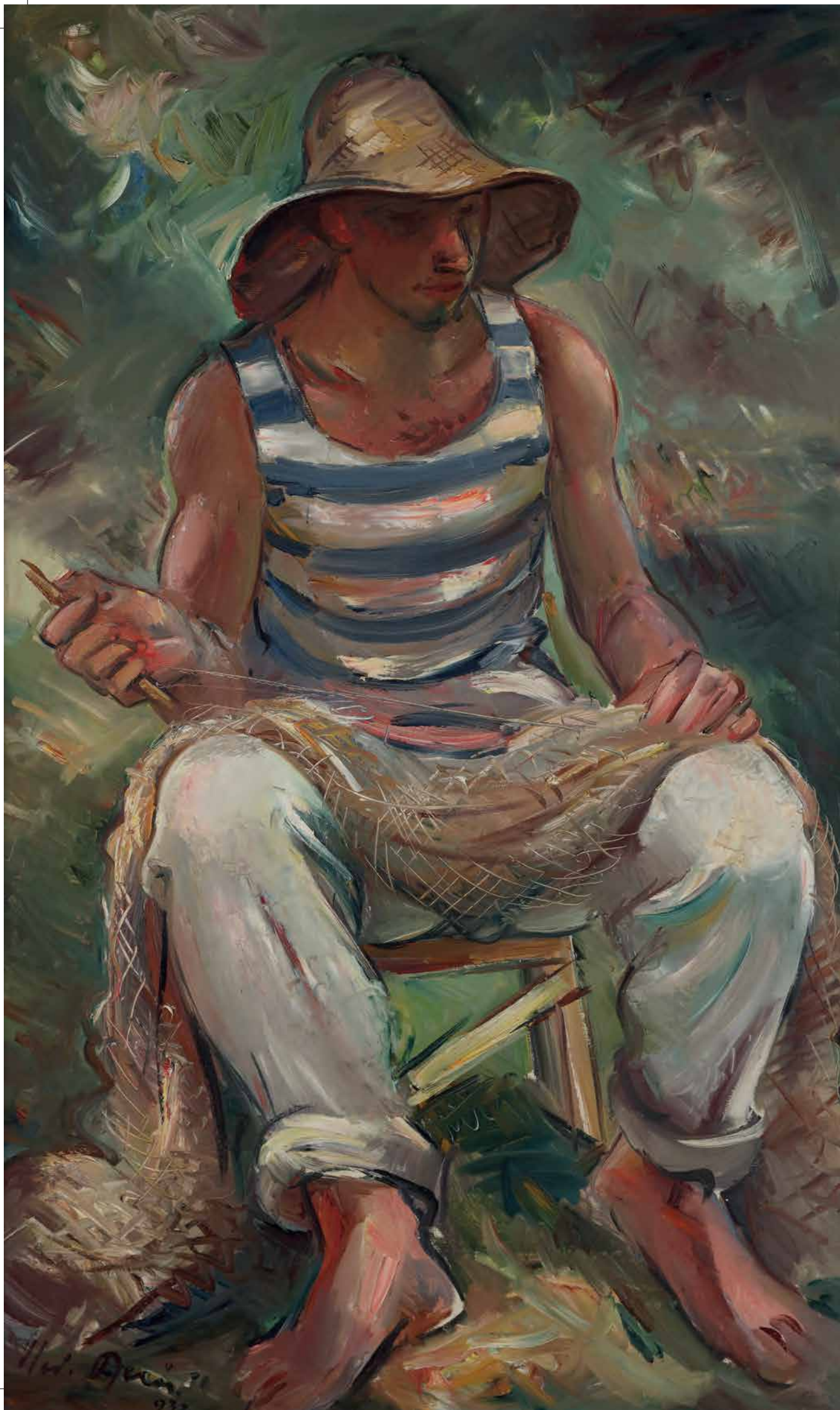
19. VAŠAR U KONJICU, 1935.
ulje/platno; 53,5 x 92 cm

A portrait painting of a man with a mustache, wearing a grey suit, white shirt, and blue tie. He is seated in a wooden chair, holding a pen in his right hand. The background is dark and textured. The painting is signed in the bottom right corner.

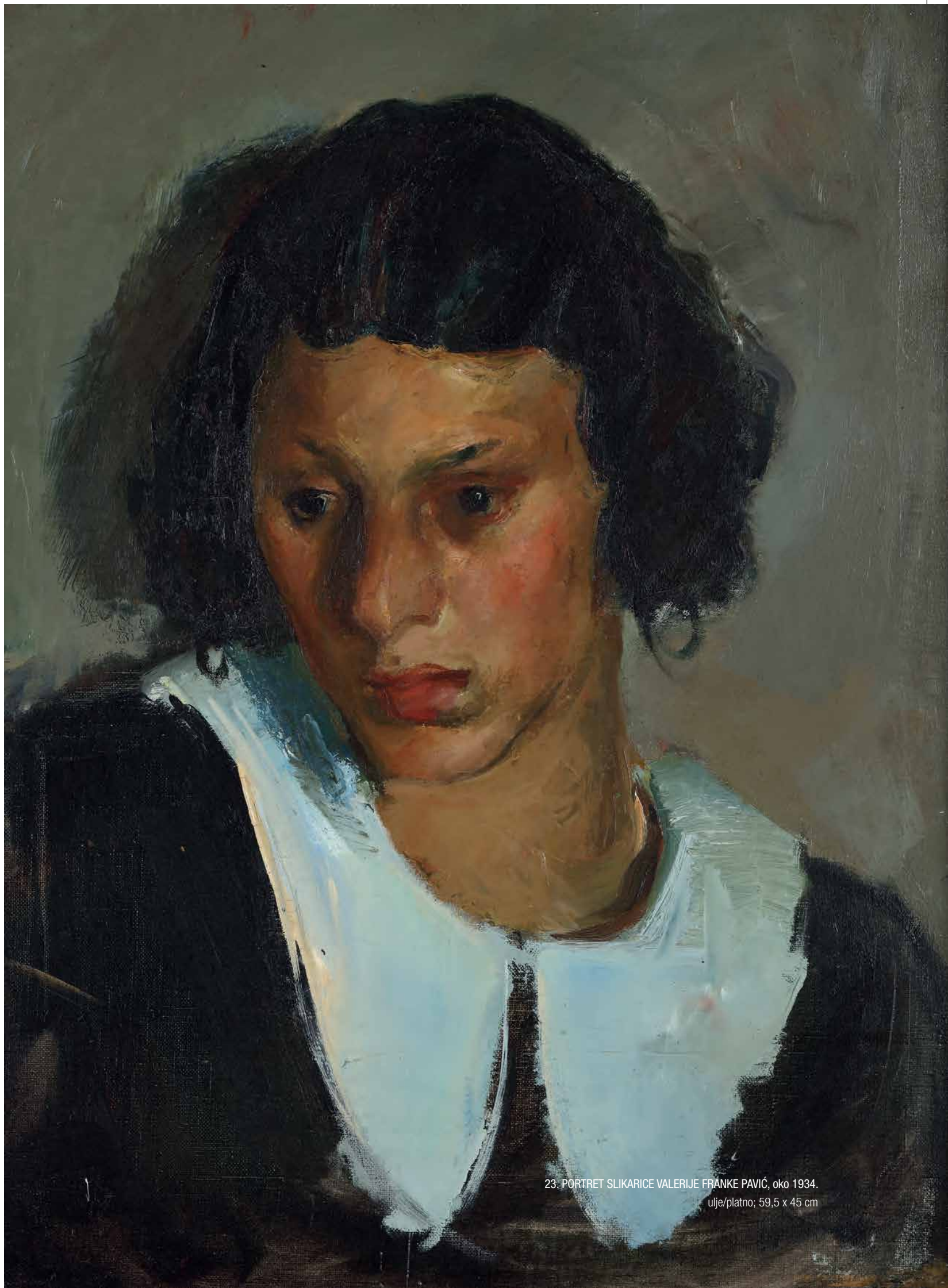
20. PORTRET DR. ALBERTA PREDOEVIČA (slikarov ujak), 1931.
ulje/platno; 92 x 74 cm

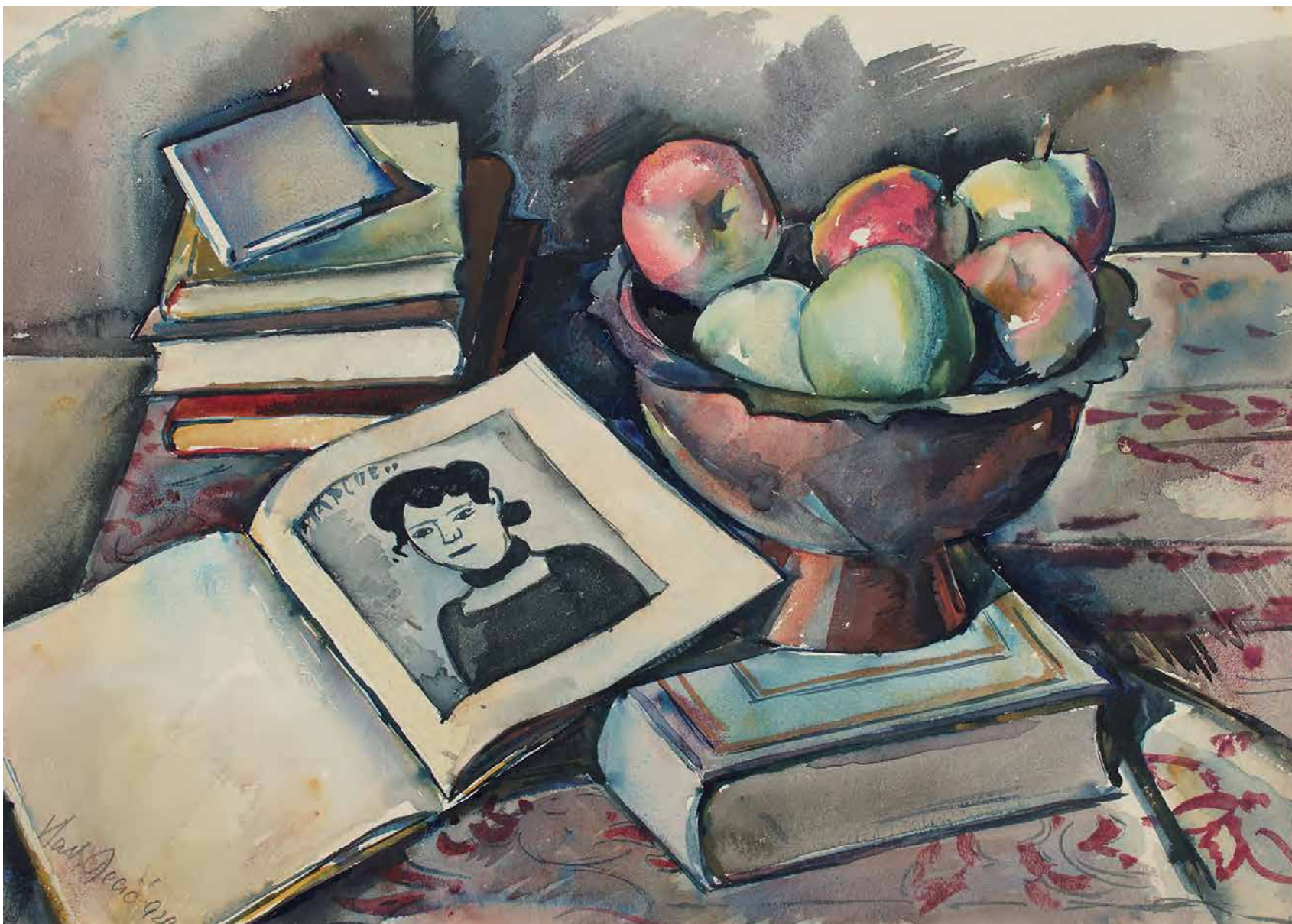
21. PORTRET MOJE ŽENE (DAMA S RUKAVICAMA), 1933.
ulje/platno; 69,5 x 55 cm

22. RIBAR, 1932.
ulje/platno; 142 x 89 cm

23. PORTRET SLIKARICE VALERIJE FRANKE PAVIĆ, oko 1934.
ulje/platno; 59,5 x 45 cm

24. MRTVA PRIRODA (s Matissovom slikom), 1920.
akvarel/papir; 33,5 x 47,5 cm

25. TRPANJ, 1936.
ulje/platno; 56 x 86 cm

26. ŠIBENIK, 1932.
ulje/platno; 60 x 79,5 cm

27. DJEČAK S KUKURUZOM, 1937.
ulje/platno; 98 x 75 cm

Vukobratović
1937

28. ROGOTIN, 1937.
ulje/platno; 60 x 81 cm

29. MOTIV S NERETVE, 1937.
ulje/platno; 38 x 47 cm

30. PETROVAC (kraj Rogotina), 1939.
akvarel/papir; 51 x 72,7 cm

31. NA NERETVI, 1935.
ulje/platno; 59 x 79 cm

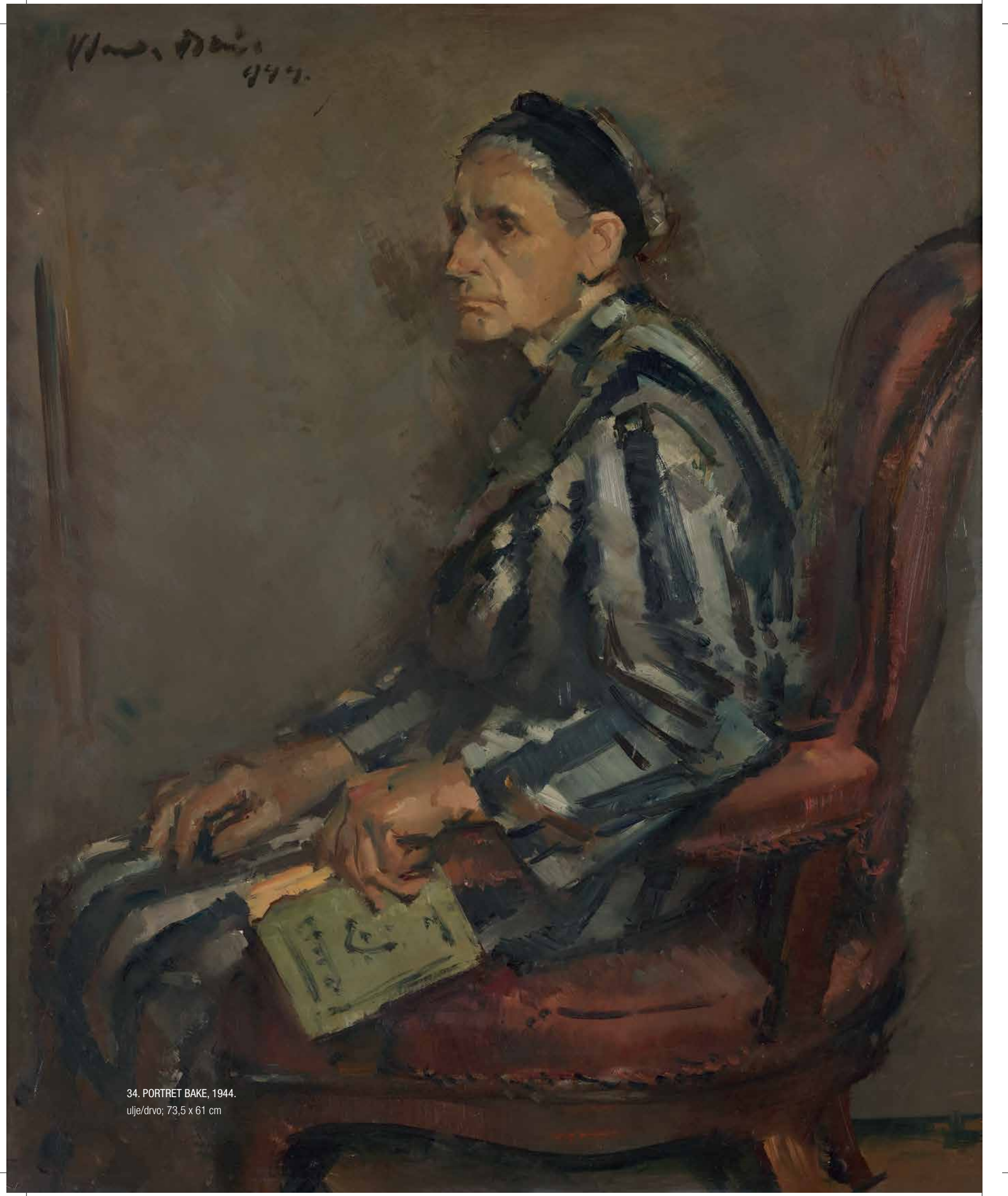

32. MOST U MOSTARU, 1939.
ulje/platno; 50 x 69 cm

33. SIN BRANKO U PIDŽAMI, 1934.
ulje/platno; 83 x 60 cm

Vladas Dainis
1944.

34. PORTRET BAKE, 1944.
ulje/drvo, 73,5 x 61 cm

35. DJEVOJČICA S LUTKOM (unuka Dunja), 1947.
ulje/šperploča; 47,7 x 39,4 cm

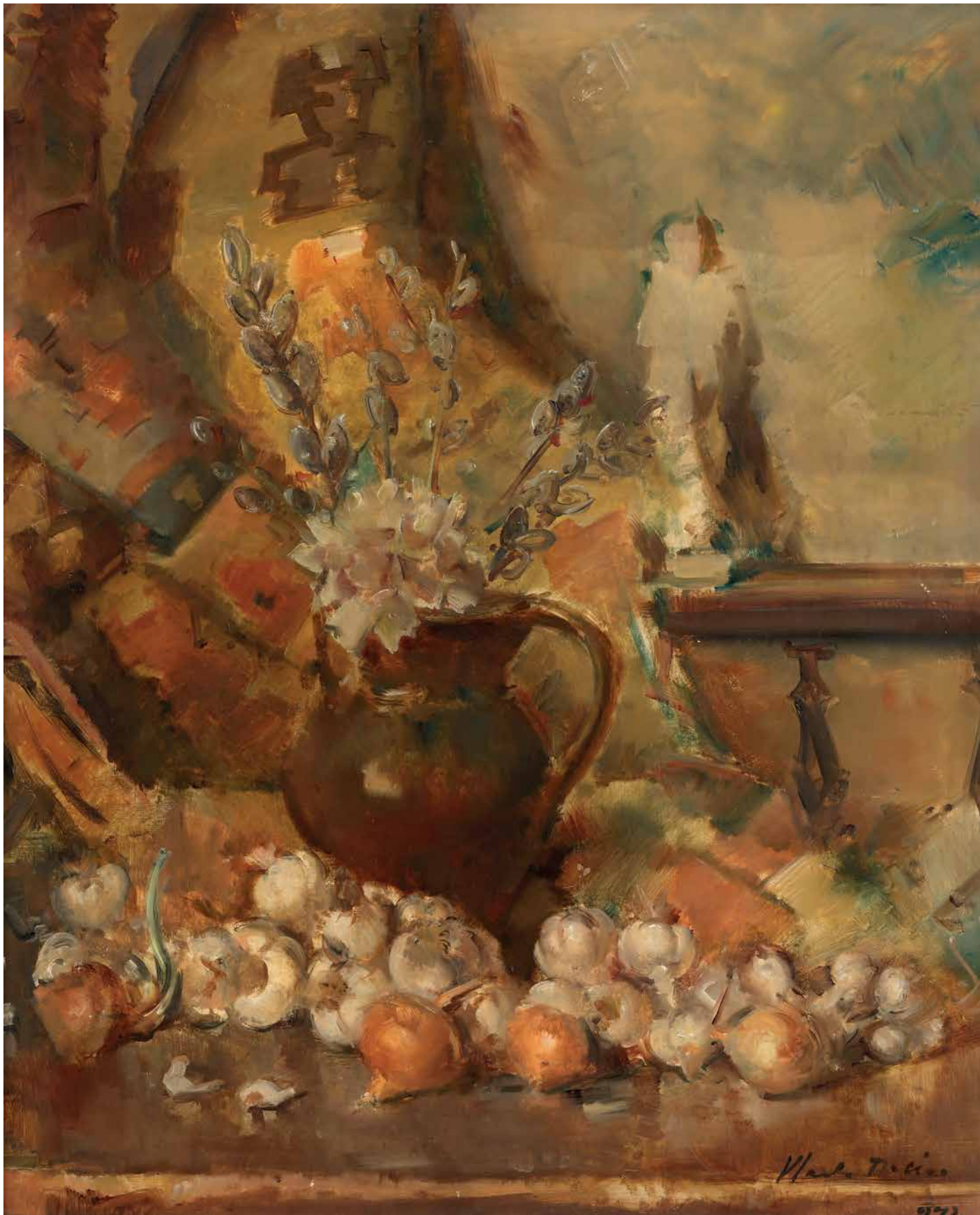

36. CVIJEĆE, 1933.
akvarel/papir, 73 x 51 cm

Miroslav Decić
1933.

37. MRTVA PRIRODA, 1933.
akvarel, gvaš/papir; 40 x 50 cm

38. MRTVA PRIRODA S ČEŠNJAKOM, 1943.
ulje/platno; 73 x 61 cm

39. MRTVA PRIRODA S GLJIVAMA, 1943.
ulje/platno; 73 x 61 cm

Miroslav Štefanić
1943.

POPIS DIJELA

1. KOŽARSKA ULICA, 1905. ulje/platno; 32 x 26 cm
2. PORTRET MUŠKARCA U ŠEŠIRU, 1905. kreda, pastel/crni papir; 45,5 x 30,5 cm
3. GUSLAČ, 1906. akvarel/papir; 31 x 22,7 cm
4. AKT MLADE DJEVOJKE KOD STOLA, 1907. ulje/ljepenka; 84 x 69 cm
5. PORTRET SLIKARA MIROSLAVA KRALJEVIĆA, 1908. akvarel/papir; 31 x 22,7 cm
6. AUTOPORTRET S POLUCILINDROM, 1909. ulje/ljepenka; 58 x 44,2 cm
7. PORTRET SESTRE, 1911. ulje/platno; 125 x 98,5 cm
8. KLASIJA (park u Osijeku), 1911. ulje/platno; 55,5 x 68 cm
9. KONJ POD DRVETOM, 1918. ulje/platno; 73 x 75 cm
10. BOSANAC PRI KOPANJU, 1918. ulje/platno; 76 x 65 cm
11. SELJAK S BIJELIM TURBANOM, 1920. ulje/platno; 100 x 70 cm
12. ŽENA S DJETETOM, 1919. ulje/platno; 81,5 x 64,5 cm
13. VERA I MIRA (slikarove kćeri), 1924. ulje/platno; 70 x 65 cm
14. DJEVOJKA S CVIJEĆEM, 1933. ulje/platno; 132 x 87 cm
15. BRAĆA I SESTRA (slikarova supruga Ljubica r. Jokanović), 1920. ulje/platno; 90,5 x 75,5 cm
16. KRAJOLIK S MOSTOM, 1925. ulje/platno; 105,5 x 139,5 cm
17. MRTVA PRIRODA, 1935. ulje/platno; 39 x 49 cm
18. MRTVA PRIRODA S FAZANOM I PATKOM, 1936. gvaš/papir; 70 x 85 cm
19. VAŠAR U KONJICU, 1935. ulje/platno; 53,5 x 92 cm

20. PORTRET DR. ALBERTA PREDOEVIĆA (slikarov ujak), 1931. ulje/platno; 92 x 74 cm
21. PORTRET MOJE ŽENE (DAMA S RUKAVICAMA), 1933. ulje/platno; 69,5 x 55 cm
22. RIBAR, 1932. ulje/platno; 142 x 89 cm
23. PORTRET SLIKARICE VALERIJE FRANKE PAVIĆ, oko 1934. ulje/platno; 59,5 x 45 cm
24. MRTVA PRIRODA (s Matissovom slikom), 1920. akvarel/papir; 33,5 x 47,5 cm
25. TRPANJ, 1936. ulje/platno; 56 x 86 cm
26. ŠIBENIK, 1932. ulje/platno; 60 x 79,5 cm
27. DJEČAK S KUKURUZOM, 1937. ulje/platno; 98 x 75 cm
28. ROGOTIN, 1937. ulje/platno; 60 x 81 cm
29. MOTIV S NERETVE, 1937. ulje/platno; 38 x 47 cm
30. PETROVAC (kraj Rogotina), 1939. akvarel/papir; 51 x 72,7 cm
31. NA NERETVI, 1935. ulje/platno; 59 x 79 cm
32. MOST U MOSTARU, 1939. ulje/platno; 50 x 69 cm
33. SIN BRANKO U PIDŽAMI, 1934. ulje/platno; 83 x 60 cm
34. PORTRET BAKE, 1944. ulje/drvo; 73,5 x 61 cm
35. DJEVOJČICA S LUTKOM (unuka Dunja), 1947. ulje/šperploča; 47,7 x 39,4 cm
36. CVIJEĆE, 1933. akvarel/papir; 73 x 51 cm
37. MRTVA PRIRODA, 1933. akvarel, gvaš/papir; 40 x 50 cm
38. MRTVA PRIRODA S ČEŠNJAKOM, 1943. ulje/platno; 73 x 61 cm
39. MRTVA PRIRODA S GLJIVAMA, 1943. ulje/platno; 73 x 61 cm

U UMJETNIČKOJ GALERIJU HRVATSKOG KULTURNOG SREDIŠTA DO SADA SU IZLAGALI

- IZLOŽBA – IZ ZBIRKE HRVATSKOG MODERNOG SLIKARSTVA I KIPARSTVA
iz donacije prof. Vjeko Bože Jaraka
RAĐANJE ULJUDBENOG ŽARIŠTA
21. prosinca 2006 - 20. siječnja 2007
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- BLAŽENKA SALAVARDA, ak. slikarica
MOZAICI B. SALAVARDE-plemeniti biljezi
novije sakralne umjetnosti
31. ožujka-30. travnja 2007.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- prof. JOSIP POLJAN, ak. kipar
ODRŽANA RADOŠT STVARALAČKOG ČINA U KIPARSTVU
28. rujna-31. listopada 2007.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić
- IRIS BONDORA DVORNIK, ak. slikarica
SLIKE KRHKI TVARNOSTI I MAGIČNE IZGLEDNOSTI
28. rujna-31. listopada 2007.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- prof. JOSIP BIFFEL, ak. slikar
BOŽIĆU USUSRET.
23. prosinca 2007.-01. veljače 2008
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- prof. FRANJO FRANCINA DOLENEC, ak. slikar
O USKRSU 2008.
19. ožujka -24. travnja 2008.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- prof. LJUBO LAH, ak. slikar
ulja, akvareli, gvaševi, crteži o 60. obljetnici
slikarova stvaralaštva
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- JOSIP MARINOVIĆ, ak. kipar
PORTRETI, FIGURE I SKICE
20. rujna -18. listopada 2008.
izložbu priredio Đuro Vandura

- IZLOŽBA U POVODU OTKRIVANJA SPOMENIKA
IVO DULČIĆU
HRVATSKI UMJETNICI U POČAST IVO DULČIĆU
(Josip Biffel, Vladimir Blažanović, Franjo Dolenc,
Iris Bondora Dvornik, Zdenko Grgić, Ljubo Ivančić,
Željko Janeš, Ljubo Lah, Josip Poljan, Đurđa Gudlin Zanoški)
26. rujna 2008.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. JOSIP POLJAN, ak. kipar
OTKRIVANJE SPOMENIKA
IVO DULČIĆ – HRVATSKI SLIKAR
27. rujna 2008., park u Čapljinu

-ĐURĐA GUDLIN ZANOŠKI, ak. kiparica
RETROSPEKTIVA
20. prosinca 2008.-31. siječnja 2009.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. KRUNO BOŠNJAK, ak. kipar
ZAUSTAVLJENI GOSTI
04. travnja-02. svibnja 2009.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. ZLATKO UGLJEN, arhitekt
50 GODINA UMJETNOSTI GRAĐENJA
07. studeni -05. prosinca 2009.

-JOSIP BIFFEL, IRIS BONDORA DVORNIK,
FRANJO FRANCINA DOLENEC, ĐURO SEDER
BOŽIĆNA IZLOŽBA
19. prosinca 2009.-23. siječnja 2010.
Izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- Josip Biffel, Vasilije Josip Jordan, Josip Poljan,
Ljubo Lah, Blaženka Salavarda, Francina
Dolenc, Zdenko Grgić, Ante Despot, Radoslav
Viličić, Leila Michieli Vojvoda, Đuro Seder,
Slavko Šohaj, Zlatko Keser i Šime Vulas

POSTAJE KRIŽNOG PUTA U DJELIMA
HRVATSKIH LIKOVNIH UMJETNIKA
27. ožujka -24. travnja 2010.
Izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-OTVORENJE GALERIJE VJEKO BOŽO JARAK
GALERIJA MODERNE UMJETNOSTI PODKOSA U DUBRAVAMA
29. svibnja 2010.
izložbu priredili: Zlatko Ugjen projektant galerije i
Biserka Rauter Plančić

-prof. JOSIP BIFFEL, ak. slikar
BOŽIĆU USUSRET, slike i mozaici
18. prosinca 2010.-01. veljače 2011.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. ŠIME VULAS, ak.kipar
USKRSU USUSRET, skulpture i crteži
16.travnja -21.svibnja 2011.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-TIHOMIR LONČAR, ak.slikar
OD PASTORALNOG PREMA SAKRALNOM
17.rujna -15.listopada 2011.
izložbu priredio Stanko Špoljarić

-prof. ĐURO SEDER
ZAGLEDANI U BESKRAJ
17.prosinca 2011.-21.siječnja 2012.
izložbu priredio prof. Mirko Jozić

-KATARINE ŽANIĆ MICHIELI, ak.slikar,
prof. VALERIJA MICHIELI, ak.kipar,
prof. LEILE MICHIELI VOJVODA, ak.slikar
UPRISUTNJENA SLUTNJA TRANSCEDENTALNOG
31. ožujka - 5. svibnja 2012.
izložbu priredio prof. Stanko Špoljarić

-prof. V. JOSIP JORDAN
JORDAN, izložba slika i ČETRNAEST POSTAJA KRIŽNOG PUTA
iz crkve sv. Frane oo konventualaca u Splitu
20. listopada – 17. studenoga 2012.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-Josip Biffel,Iris Bondora Dvornik, Bruno Bulić, Kruno Bošnjak, Zdenko Grgić, Ljubo Ivančić, Đurđa Gudlin Zanoški, Želimir Janeš, Kuzma Kovačić, Zlatica Kovačićek Poljan, Ljubo Lah, Stipo Ledić, Josip Marinović, Valerije Michieli, Omer Mujadžić, Josip Poljan, Šime Vulas, Nikola Reiser, Đuro Seder, Stipe Sikirica, Slavko Šohaj, Zlatko Šulentić, Marija Ujević Galetović
PORTRETI
u dvije hercegovačke zbirke likovne umjetnosti 20. stoljeća,
skulpture i crteži
15. prosinca 2012. – 19. sječnja 2013.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. ANTON VRLIĆ, ak.slikar
USKRSU USUSRET
23. ožujka - 20. travnja 2013.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-IVAN MAREKOVIĆ, ak.slikar
IZGLED I SLUTNJA KRAJOLIKA
08. lipnja - 06. srpnja 2013.
izložbu priredio prof. Stanko Špoljarić

-prof. KUZMA KOVAČIĆ
RETROSPEKTIVNA IZLOŽBA SKULPTURA
14. rujna - 12. listopada 2013
izložbu priredili Biserka Rauter Plančić i Milan Bešlić

-TOMISLAV BUNTAK
SLIKE BOŽIĆU I OTKRIVENJU USUSRET
21. prosinca - 25. sječnja 2014.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. KRUNO BOŠNAK, ak. kipar
SLIJEDITI NJEGA - KRIŽNI PUT
12. travnja - 10. svibnja 2014.
izložbu priredio Nikola Albaneže

-prof. ŠIME PERIĆ
SVEČANOST OBLIKA, slike i skulpture
12. rujna - 11. listopada 2014.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-TOMISLAV OSTOJA
SKULPTURE I SLIKE, iz donacije gradu Zagrebu
13. prosinca - 10. sječnja 2014.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-ZLATKO KESER
DUHOVNI TRAG CRTAČEVE RUKE
28. ožujka - 02. svibnja 2015.
izložbu priredili Biserka Rauter Plančić i Milan Bešlić

-UMJETNIČKA KOLONIJA ČAPLJINA
LIKOVNA KOLONIJA ČAPLJINA 2005.-2015.
19. rujna - 17. listopada 2015.
izložbu priredio Stanko Špoljarić

-STIPE SIKIRICA
KIPAR PJESNIŠTVA I PJESNIK KIPARSTVA
Božićna izložba u godini obilježavanja
300. obljetnice slavne obrane Sinja 1715.
19. prosinca 2015 - 23. sječnja 2016.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. ZDENKO GRGIĆ
IZLOŽBA SKULPTURA, RELJEFA I SLIKA
USUSRET USKRSU 2016.
19. ožujka - 23. travnja 2016.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. ŠIME VULAS, ak.kipar
USKRSU USUSRET, skulpture i crteži
16.travnja -21.svibnja 2011.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-TIHOMIR LONČAR, ak.slikar
OD PASTORALNOG PREMA SAKRALNOM
17.rujna -15.listopada 2011.
izložbu priredio Stanko Špoljarić

-prof. ĐURO SEDER
ZAGLEDANI U BESKRAJ
17.prosinca 2011.-21.siječnja 2012.
izložbu priredio prof. Mirko Jozić

-KATARINE ŽANIĆ MICHIELI, ak.slikar,
prof. VALERIJA MICHIELI, ak.kipar,
prof. LEILE MICHIELI VOJVODA, ak.slikar
UPRISUTNJENA SLUTNJA TRANSCEDENTALNOG
31. ožujka - 5. svibnja 2012.
izložbu priredio prof. Stanko Špoljarić

-prof. V. JOSIP JORDAN
JORDAN, izložba slika i ČETRNAEST POSTAJA KRIŽNOG PUTA
iz crkve sv. Frane oo konventualaca u Splitu
20. listopada – 17. studenoga 2012.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-Josip Biffel,Iris Bondora Dvornik, Bruno Bulić, Kruno Bošnjak, Zdenko Grgić, Ljubo
Ivančić, Đurđa Gudlin Zanoški, Želimir Janeš, Kuzma Kovačić, Zlatica Kovačićek
Poljan, Ljubo Lah, Stipo Ledić, Josip Marinović, Valerije Michieli, Omer Mujadžić,
Josip Poljan, Šime Vulas, Nikola Reiser, Đuro Seder, Stipe Sikirica, Slavko Šohaj,
Zlatko Šulentić, Marija Ujević Galetović
PORTRETI
u dvije hercegovačke zbirke likovne umjetnosti 20. stoljeća,
skulpture i crteži
15. prosinca 2012. – 19. siječnja 2013.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. ANTON VRLIĆ, ak.slikar
USKRSU USUSRET
23. ožujka - 20. travnja 2013.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-IVAN MAREKOVIĆ, ak.slikar
IZGLED I SLUTNJA KRAJOLIKA
08. lipnja - 06. srpnja 2013.
izložbu priredio prof. Stanko Špoljarić

-prof. KUZMA KOVAČIĆ
RETROSPEKTIVNA IZLOŽBA SKULPTURA
14. rujna - 12. listopada 2013
izložbu priredili Biserka Rauter Plančić i Milan Bešlić

-TOMISLAV BUNTAK
SLIKE BOŽIČU I OTKRIVENJU USUSRET
21. prosinca - 25. siječnja 2014.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. KRUNO BOŠNAK, ak. kipar
SLIJEDITI NJEGA - KRIŽNI PUT
12. travnja - 10. svibnja 2014.
izložbu priredio Nikola Albaneže

-prof. ŠIME PERIĆ
SVEČANOST OBLIKA, slike i skulpture
12. rujna - 11. listopada 2014.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-TOMISLAV OSTOJA
SKULPTURE I SLIKE, iz donacije gradu Zagrebu
13. prosinca - 10. siječnja 2014.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-ZLATKO KESER
DUHOVNI TRAG CRTAČEVE RUKE
28. ožujka - 02. svibnja 2015.
izložbu priredili Biserka Rauter Plančić i Milan Bešlić

-UMJETNIČKA KOLONIJA ČAPLJINA
LIKOVNA KOLONIJA ČAPLJINA 2005.-2015.
19. rujna - 17. listopada 2015.
izložbu priredio Stanko Špoljarić

-STIPE SIKIRICA
KIPAR PJESNIŠTVA I PJESNIK KIPARSTVA
Božićna izložba u godini obilježavanja
300. obljetnice slavne obrane Sinja 1715.
19. prosinca 2015 - 23. siječnja 2016.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. ZDENKO GRGIĆ
IZLOŽBA SKULPTURA, RELJEFA I SLIKA
USUSRET USKRSU 2016.
19. ožujka - 23. travnja 2016.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- PRVACI HRVATSKE MODERNE

Vlaho BUKOVAC, Menci Clement CRNČIĆ,
Branislav DEŠKOVIĆ, Oton IVEKOVIĆ, Gabriel JURKIĆ,
Ivan KERDIĆ, Ferdo KOVAČEVIĆ, Miroslav KRALJEVIĆ,
Frano KRŠINIĆ, Nikola MAŠIĆ, Celestin Mato MEDOVIĆ,
Ivan MEŠTROVIĆ, Robert Frangeš MIHANOVIĆ, Josip RAČIĆ,
Mirko RAČKI, Marko RAŠICA, Slava RAŠKAJ, Ivan RENDIĆ,
Bela Csikos SESSIA, Zlatko ŠULENTIĆ, Rudolf VALDEC,
Emanuel VIDOVIĆ
24. rujna - 22. listopada 2016.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- USUSRET BOŽIĆU

DJELA HRVATSKIH LIKOVNIH UMJETNIKA
17. prosinca 2016 - 21. siječnja 2017.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- DESET GODINA ULJUDBENOG ŽARIŠTA

08. travnja - 06. svibnja 2017.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- MARIJA UJEVIĆ GALETOVIĆ

kiparica, slikarica, akademkinja
i umjetnica kojoj se svaki put posreći
23. rujna - 21. listopada 2017.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- SLAVKO ŠOHAJ

DONACIJE • ZBIRKE
16. prosinca 2017. - 20. siječnja 2018.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- VELIKANI HRVATSKE MODERNE

24. ožujka - 28. travnja 2018.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- SJEĆANJE NA

FRANU ŠIMUNOVIĆA I KSENIJU KANTOCI
29. rujna - 27. listopada 2018.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- MARINE I KRAJOBRAZI

Blažena znamenja hrvatskog slikarstva novoga doba
15. prosinac 2018. - 19. siječnja 2019.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- ZLATKO ŠULENTIĆ

Izložba o Uskrsu 2019.
13. travnja - 11. svibnja 2019.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- RARISSIMA IZ ZBIRKE KIPARSTVA
MODERNE GALERIJE

21. rujna - 17. listopada 2019.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- HRVATSKI SVECI I BLAŽENICI U NAŠEM NARODU

18. listopada - 03. studenog 2019.
izložbu priredili u suradnji s Galerijom "Martin Borković"
Nacionalnog svetišta sv. Josipa iz Karlovca.
Slike su djela ak. slikara Ivana Marekovića i Kristine Mareković

- VLAHO BUKOVAC

ANTOLOGIJSKA DJELA IZ ZBIRKE MODERNE GALERIJE
21. prosinca 2019. - 25. siječnja 2020.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- GRUPA CONTRA

dva desetljeća likovnog stvaralaštva i djelovanja
20. lipnja - 18. srpnja 2020.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- NOBILO

posveta zavičaju
29. kolovoza - 19. rujna 2020.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

Nakladnik: Založba kralja Tomislava - Čapljina

Za nakladnika: Stjepan Šutalo

Uredništvo: Vjeko Božo Jarak
Biserka Rauter Plančić
Mara Bošković
Stjepan Šutalo
Perica Jurković
Zdenko Vego
Miroslav Đevenica
Pero Marković

Koncept izložbe i postav: Biserka Rauter Plančić

Tekst: Biserka Rauter Plančić

Fotografije: Goran Vranić

Grafičko oblikovanje: Slavko Knežević
Perica Jurković
Pero Marković

Tisak: Grafotisak, Grude

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo
75 Becić V.(083.824)
061.4:75 Becić V.(083.824)
BECIĆ, Vladimir
    Vladimir Becić : velemajstor tonske modelacije i kolorita prirode u hrvatskom
slikarstvu
20. st. : Čapljina, 25. rujna 2021. - 23. listopada 2021. / [koncept izložbe i postav,
tekst
Biserka Rauter Plančić ; fotografije Goran Vranić]. - Čapljina : Založba kralja
Tomislava,
2021. - 58 str. : ilustr. ; 28 cm
ISBN 978-9958-576-29-4
COBISS.BH-ID 45310214